

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 aprilie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Asociación Nacional de Empresas Forestales (ASEMFO)/ Transformación Agraria SA, Administración del Estado

(Cauza C-295/05) ⁽¹⁾

(Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Admisibilitate — Articolul 86 alineatul (1) CE — Absența unui efect autonom — Elemente care permit Curții să răspundă în mod eficient la întrebările adresate — Directivele 92/50/CEE, 93/36/CEE și 93/37/CEE — Reglementare națională care permite unei întreprinderi publice să execute operațiuni la comanda directă a autorităților publice, fără aplicarea regimului general de atribuire a contractelor de achiziții publice — Structură de gestionare internă — Condiții — Autoritatea publică trebuie să exercite asupra unei entități distincte un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii — Entitatea distinctă trebuie să își desfășoare esențialul activității împreună cu autoritatea sau autoritățile publice care o dețin)

(2007/C 96/15)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Asociación Nacional de Empresas Forestales (ASEMFO)

Pârâte: Transformación Agraria SA, Administración del Estado

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Tribunal Supremo — Interpretarea articolului 86 alineatul (1) și a Directivelor 93/36/CEE, 93/37/CEE, 97/52/CE, 2001/78/CE și 2004/18/CE privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii — Compatibilitatea unei reglementări naționale care atribuie unei întreprinderi publice un regim juridic care îi permite să realizeze lucrări publice în afara procedurilor prevăzute de atribuire a contractelor de achiziții publice

Dispozitivul

Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii, Directiva 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri și Directiva 93/37/CEE privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări nu se opun unui regim juridic precum cel de care beneficiază Transformación Agraria

SA, care îi permite, în calitate de întreprindere publică care își exercită activitatea ca instrument propriu și serviciu tehnic al mai multor autorități publice, să realizeze operațiuni fără să fie supusă regimului prevăzut de directivele menționate, din moment ce, pe de o parte, autoritățile publice respective exercită asupra acestei întreprinderi un control similar celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii și, pe de altă parte, o asemenea întreprindere își desfășoară esențialul activității împreună cu aceste autorități.

⁽¹⁾ JO C 257, 15.10.2005.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 aprilie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de către High Court of Ireland — Irlanda) — Elaine Farrell/Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

(Cauza C-356/05) ⁽¹⁾

(Asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto — Directivele 72/166/CEE, 84/5/CEE și 90/232/CEE — Pagube cauzate pasagerilor unui vehicul — Parte a unui vehicul neamenajată pentru transportul de pasageri pe scaune)

(2007/C 96/16)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Elaine Farrell

Pârâți: Alan Whitty, Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI).

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — High Court of Ireland — Interpretarea articolului 1 din a treia directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (JO L 129, p. 33) — Persoane care călătoresc ca pasageri într-o parte a unui vehicul care nu este nici destinată transportului de pasageri, nici dotată cu scaune destinate acestei utilizări — Legislație națională care nu impune obligativitatea unei asigurări care să acopere asemenea persoane în caz de accident

Dispozitivul

- 1) *Articolul 1 din a treia directivă 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto nu acoperă răspunderea pentru vătămările corporale cauzate persoanelor care călătoresc într-o parte a autovehiculului care nu a fost nici concepută, nici construită cu scaune pentru pasageri.*
- 2) *Articolul 1 din a treia directivă 90/232 îndeplinește toate condițiile necesare pentru a produce un efect direct și conferă, în consecință, drepturi pe care particularii le pot invoca în mod direct în fața instanțelor naționale. Cu toate acestea, revine judecătorului național să verifice dacă această dispoziție poate fi invocată împotriva unui organism precum Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI).*

(¹) JO C 315, 10.12.2005.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 aprilie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — De Landtsheer Emmanuel SA/Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Cauza C-381/05) (¹)

(Directivile 84/450/CEE și 97/55/CE — Publicitate comparativă — Identificare a unui concurent sau a unor bunuri ori servicii oferite de un concurent — Bunuri sau servicii care răspund aceluiași nevoi sau sunt destinate aceluiași scop — Referire la denumiri de origine)

(2007/C 96/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: De Landtsheer Emmanuel SA

Pârâți: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Cour d'appel de Bruxelles — Interpretarea articolelor 2 punctul (2a) și (3a) litera (b) din Directiva 84/450/CEE a Consiliului din 10 septembrie 1984 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative din statele membre cu privire

la publicitatea înșelătoare (JO L 250, p. 17), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 1997 de modificare a Directivei 84/450/CEE privind publicitatea înșelătoare în scopul de a include publicitatea comparativă (JO L 290, p. 18) — Publicitate comparativă — Identificare a unui concurent sau a unor bunuri ori servicii oferite de un concurent — Utilizarea pentru publicitatea unei beri a unor termeni care se referă la caracteristicile vinurilor spumante și mai precis cele din Champagne

Dispozitivul

1) *Articolul 2 punctul (2a) din Directiva 84/450/CEE a Consiliului din 10 septembrie 1984 privind publicitatea înșelătoare și comparativă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 1997, trebuie interpretat în sensul că poate fi considerată publicitate comparativă referirea, într-un mesaj publicitar, la un tip de produse, iar nu la o întreprindere sau la un produs determinat, atunci când este posibilă identificarea acestei întreprinderi sau a produselor oferite de aceasta ca fiind vizate în mod concret prin mesajul respectiv. Împrejurarea că mai mulți concurenți ai persoanei care publică reclama sau bunuri ori servicii oferite de aceștia pot fi identificate ca fiind vizate în mod concret prin mesajul publicitar este lipsită de relevanță în ceea ce privește recunoașterea caracterului comparativ al publicității.*

2) *Existența unui raport de concurență între persoana care publică reclama și întreprinderea care este identificată în mesajul publicitar nu poate fi stabilită independent de bunurile sau serviciile oferite de aceasta.*

Pentru a determina existența unui asemenea raport de concurență, trebuie avute în vedere:

- starea actuală a pieței și obiceiurile de consum, precum și posibilitățile de evoluție a acestora;
- partea din teritoriul comunitar în cadrul căreia este difuzată publicitatea, fără însă a exclude, după caz, efectele pe care evoluția obiceiurilor de consum constatate în alte state membre le poate avea pe piața națională în cauză și
- caracteristicile particulare ale produsului pe care persoana care publică reclama urmărește să îl promoveze, precum și imaginea pe care urmărește să i-o imprime.

Criteriile care permit stabilirea unui raport de concurență, în sensul articolului 2 punctul (2a) din Directiva 84/450, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/55, și cele al căror scop este de a verifica îndeplinirea de către comparația respectivă a condiției prevăzute în articolul 3a alineatul (1) litera (b) din această directivă nu sunt identice.

3) *O publicitate care face referire la un tip de produse, fără să identifice însă un concurent sau bunurile oferite de către acesta din urmă, nu este ilicită prin raportare la articolul 3a alineatul (1) din Directiva 84/450, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/55. Condițiile caracterului licit al unei asemenea publicități trebuie examinate în lumina altor dispoziții de drept național sau, după caz, de drept comunitar, independent de faptul că aceasta ar putea implica o protecție mai redusă a consumatorilor sau a întreprinderilor concurente.*